

[Anna Westergaard.]

gode, at det nu i lovforslagets § 2, stk. 1 d, fastslås, at udlån af bøger skal ske vederlagsfrit, og vi hilser med tilfredshed bestemmelsen i § 5 om de særlige tilskud til visse store biblioteker til indkøb og indbinding af bøger samt tilskud til dækning af kørselsudgifter, hvor bogbiler anvendes.

Som sagt, vi giver med glæde vor tilslutning til lovforslagets gennemførelse. Det er sandt, at loven vil medføre forøgede udgifter, men vi har den tro, at det gode, som sådanne udgifter skaber, er mere værd end penge, og vi mener, at de godt $\frac{3}{4}$ mill. kr., det her drejer sig om, vil være givet bedre ud end de sneve af millioner, det danske samfund for tiden må ofre på andre felter.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Det glæder mig at høre understreget af det ærede medlem hr. P. A. Poulsen, at man fra konservativ side ikke har noget som helst at indvende mod lovforslaget rent sagligt, men at det udelukkende er økonomiske motiver, der fører til, at dette parti vil undlade at stemme ved lovforslagets tredje behandling. Jeg må beklage — uden at det skal være nogen opfordring til at gå ind i en diskussion om dette spørgsmål —, at man overfor denne meget beskedne udgift har indtaget dette standpunkt. Men som sagt, jeg finder en trøst i, at de konservative rent sagligt er med på den linie, der her er anslået.

I anledning af de bemærkninger, det ærede medlem frk. Anna Westergaard fremsatte om lønningsforholdene ved mange mindre biblioteker, ønsker også jeg at give udtryk for den dybe respekt, man må få for de mennesker, der arbejder her næsten på honnør. Der er mange af dem, der gør et overordentlig dygtigt arbejde, og jeg deler det ærede medlems håb om, at forholdene tid efter anden må kunne rettes, så at dette arbejde kan honoreres på rimelig måde.

Det er rigtigt, at bestemmelserne angående oprettelse af biblioteker er blevet strammet, men som tingene lå, fandt man det nødvendigt. Også jeg havde ment, at det havde været bedre, hvis de ikke var blevet slet så stramme, men der er nu ikke noget at gøre derved.

Jeg takker de ærede ordførere for den villige modtagelse, lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i og forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 464 af 14. november 1949.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1445).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg har herved den ære for det høje landsting at anbefale forslag til lov om ændring i og forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 464 af 14. november 1949, i overensstemmelse med vedtagelsen i det andet høje ting.

Da jeg for et halvt år siden sidst forelagde forslag om forlængelse af vareforsyningsloven i det høje ting, understregede jeg, at den økonomiske situation her i landet var præget af stor usikkerhed. De nylig stedfundne devalueringer, påbegyndelsen af den europæiske samhandel og usikkerheden i forbindelse med pris- og konjunkturudviklingen på verdensmarkederne gjorde det uhyre vanskeligt at vurdere udsigterne for Danmarks økonomi i de kommende måneder. Jeg nærede på det tidspunkt for mit vedkommende ingen forventninger om, at kun et halvt år ville give tilstrækkelig tid til at bringe de økonomiske forhold ude i verden mere i ro, og jeg gjorde mig heller ingen forestillinger om, at de økonomiske vilkår her i landet efter blot 6 måneders forløb, når vareforsyningsloven påny kom på dagsordenen, ville have ændret sig i en sådan grad, at en vareforsyningslov ikke var nødvendig. Udviklingen i den forløbne tid har ganske bekræftet dette, og jeg tror, det havde været rimeligt, om man allerede for et halvt år siden havde set denne situation i øjnene og forlænget loven for en 1-årig periode.

Drøftelserne om det foreliggende lovforslag under udvalgsbehandlingen og under debatten i går i det høje folketing har bekræftet, at den økonomiske situation i Danmark og ude i verden stadig ligger sådan, at ingen regering uanset partifarve ville have mulighed for at føre en effektiv og forsvarlig økonomisk politik uden at have adgang til at benytte de beføjelser, som er vareforsyningslovens hovedindhold. Kun retsforbundet har bestridt nødvendigheden af denne lovgivning, en indstilling, der jo ikke kan overraske nogen, som er fortrolig